

το πιο όμορφο δώρο

Σ «Ονειροβάτες» Παιδική σκηνή

Τηλ 22310-45006

Email:ioneirovates@gmail.com

<http://anastasiakouklotheatro.blogspot.gr/>

Του Γιάννη

Ιωάννης :πρόκειται για όνομα με εβραϊκή ρίζα Y(eh)okhanan “ο Γιαχ (Ο Θεός) έχει δείξει εύνοια) Το δώρο του Θεού.

Λεξικό Νέας Ελληνικής Γλώσσας Γ. Μπαμπινιώτη

**Η μανούλα γιορτάζει.
Τι δώρο να διαλέξω;**

Ο Γιάννης κατέβηκε την μικρή σκάλα που οδηγούσε στον κήπο

- Το άρωμα απ το γιασεμί του γαργάλησε την μύτη.
- Τα δικά μου λουλουδάκια, είναι ευωδιαστά,
ψιθύρισε το γιασεμάκι.
 - Δώσε τα στην μανούλα

**-Κρίμα, τα λουλουδάκια σου, μαραίνονται μικρό μου γιασεμάκι!
είπε ο Γιάννης και πρόσθεσε.**

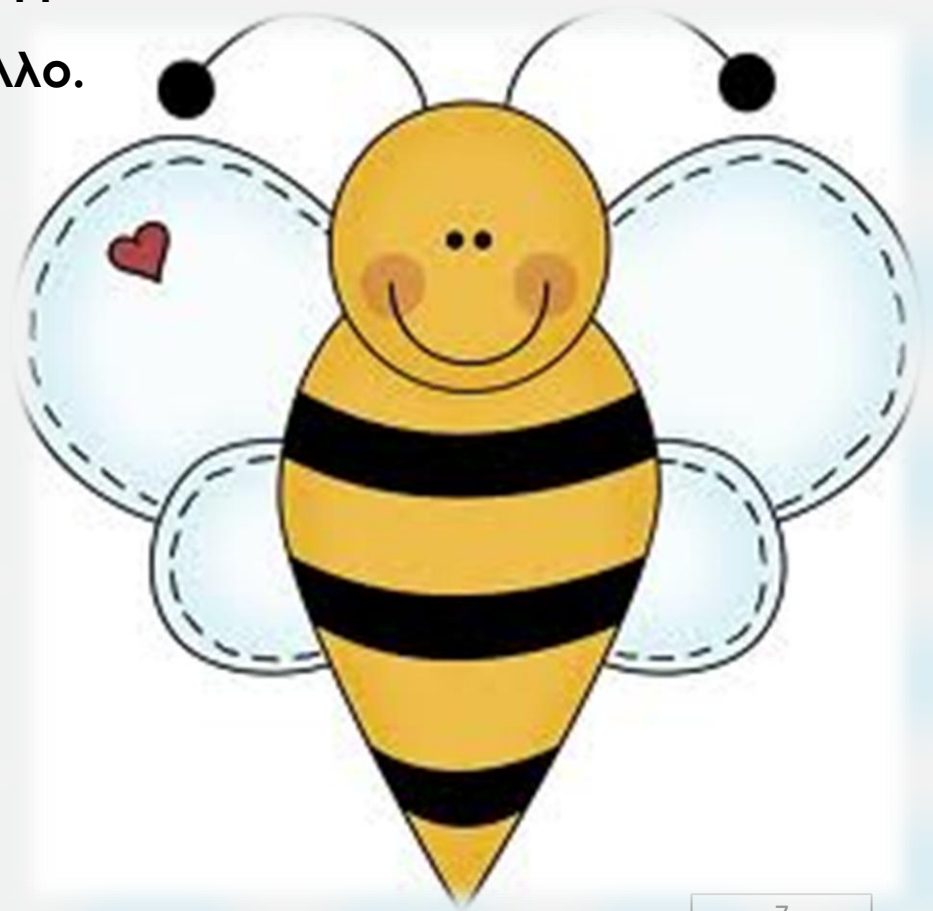
-Προτιμώ να σε καμαρώνω ολάνθιστο στον κήπο.

-ΖΖΖΖΖΖ δώσε λίγο μέλι από μένα, ζουζούνισε η μέλισσα.

Ρουφούσε το νέκταρ δίπλα σε ένα τριαντάφυλλο.

-Έχω πολύ. Αν θέλεις,

έλα στην κυψέλη να σου δώσω.

-Σ' ευχαριστώ ,κυρία μέλισσα, το ξέρω είσαι πολύ καλή νοικοκυρά, αλλά η
μανούλα φτιάχνει τόσο ωραία γλυκά !
Έχει πολλά βαζάκια στο πάνω ράφι.

-Μπεεε έλα μικρό αγόρι ,πάρε λίγο μαλλάκι από μένα, να φτιάξει η μανούλα μια ζακέτα για το κρύο του χειμώνα, είπε το προβατάκι που έβοσκε στο πράσινο λιβάδι.

-Σ' ευχαριστώ, σγουρομάλλικο αρνάκι, η μανούλα έχει πολλές ζακέτες στην ντουλάπα.

Καμιά φορά μπερδεύετε ποια να φορέσει.

-Τσιου τσιου έλα μικρό αγόρι, κράτησε με στο χέρι σου να τραγουδήσουμε μαζί στην μανούλα το πιο ωραίο τραγούδι.

Ο μικρός σπίνος πετάριζε γύρω απ τον Γιάννη ,τραγουδούσε με την πιο γλυκιά του φωνή.

-Θα μπορέσεις εσύ, ένα πουλάκι, να μείνεις μέσα στο κλουβί;

ρώτησε το αγόρι.

-Χμμ ,δεν θέλω να κλειστώ στα κάγκελα ενός κλουβιού, θα ήθελα μόνο για μια στιγμή ,να τραγουδήσω στην манούλα.

-Θέλω το δώρο της μαμάς, να κρατάει για πάντα, όχι για μια στιγμή.

Σ ευχαριστώ φιλαράκο, θα ψάξω για κάτι άλλο.

Προχώρησε στην ακροθαλασσιά.

Η κυρά θάλασσα είχε βάλει τα γιορτινά της .

Μικρά αφρισμένα κυματάκια κι ευωδιά από τον μπάτη .

-Καλώς όρισες μικρούλη, έλα, έχω να σου χαρίσω εγώ κάτι για την μανούλα.

Το κύμα έριξε στην αμμουδιά ένα όμορφο κοχύλι, με σμαραγδένια χρώματα και άρωμα θάλασσας.

-Κράτησέ το, θα θυμίζει στην μανούλα, τις ξέγνοιαστες στιγμές στην αγκαλιά μου, το καλοκαίρι. Αν το βάλεις στο αυτί σου, θα ακούσεις το τραγούδι μου.

Ο Γιάννης πλησίασε το μεγάλο κοχύλι στο αυτί του. Ναι πράγματι άκουσε την θάλασσα να του τραγουδά και να του σιγοψιθυρίζει.

Κράτησε το κοχύλι στην χούφτα του και προχώρησε προς το δάσος.

**-Καλημέρα Γιάννη,
τον χαιρέτησαν τα δέντρα**

-Καλημέρα Γιάννη, τον χαιρέτησαν τα αγριολούλουδα.

-Καλημέρα Γιάννη, έλα να παίξουμε, του έγνεψε το μικρό αρκουδάκι.

-Δεν μπορώ να έρθω Καφετούλη, έχω σοβαρή δουλειά, ψάχνω ένα δώρο για την μανούλα που γιορτάζει.

-Μμμ, εγώ έχω δώσει το δικό μου απ το πρωί!

-Αλήθεια ; πότε πρόλαβες ; απόρησε ο μικρός και άνοιξε τα μάτια του διάπλατα.

-Μόλις ξύπνησα .

-Βρήκες δώρο, τόσο γρήγορα;

-Αμεεεε!

Έλα, έλα δεν μπορείς να με πιάσεις, του φώναξε πίσω απ τον κορμό της βελανιδιάς ο Καφετούλης.

Ο Γιάννης δεν τον άκουσε ,καθόταν συλλογισμένος .

Ήταν τόσο απορροφημένος με τις σκέψεις του, που δεν κατάλαβε πως κάποιος βρισκόταν δίπλα του.

-Ουυυ, μπορείς να κάνεις κι εσύ το ίδιο στην μανούλα, όπως ο Καφετούλης.

Γύρισε και αντίκρισε τα μεγάλα μάτια της Βάγιας της κουκουβάγιας.

-Αλήθεια;

-Σίγουρα, έγνεψε το σοφό πουλί.

-Ποιο είναι το πιο όμορφο δώρο; Εγώ κουράστηκα να ψάχνω.

-Αυτό, είπε η Βάγια και ψιθύρισε στο αυτί του δύο λέξεις.

Ο Γιάννης χάρηκε, το πρόσωπό του φεγγοβόλησε.

Άρχισε να τρέχει προς το σπίτι.

- Εεεεε, στάσου Γιάννη ,μην τρέχεις, φώναζε από πίσω του ο Καφετούλης ,θέλω να παίξουμε κρυφτό.
- Πρέπει να δώσω κι εγώ το δώρο στην μανούλα, φώναξε καθώς έτρεχε προς το σπίτι.

Η μανούλα τον περίμενε στο κατώφλι.

Άνοιξε την αγκαλιά της .

-Αγοράκι μου, είπε και τον φίλησε.

**-Μανούλα σ αγαπώ πολύ πολύ.
Είπε και την αγκάλιασε σφιχτά σφιχτά
για της δείξει πόσο την αγαπά.**

Αν ρωτήσετε τον Γιάννη ,τι του εμπιστεύθηκε η Βάγια η κουκουβάγια, αυτό θα σας πει: το πιο όμορφο δώρο είναι η αγάπη!

